

Rauhan säilyttäminen – Puolustusvalmiuden tiekartta 2030

Eduskuntatunnus
E 33/2025 vp

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Komission ja EU:n ulkosuhdehallinnon yhteinen valkoinen kirja EU:n puolustuksesta – valmius 2030 julkaistiin 19.3.2025 (*JOIN/2025/120 final*). Valkoisen kirjan toimeenpanoon keskittyvä komission ja EU:n ulkosuhdehallinnon yhteinen tiedonanto Rauhan säilyttäminen – Puolustusvalmiuden tiekartta 2030 julkaistiin 16.10.2025 (*JOIN/2025/ 27 final*). Eurooppa-neuvoston pyytämässä tiekartassa instituutiot pyrkivät konkretisoimaan tavoittein ja aikatauluin vuoden 2025 aikana käytyä keskustelua Euroopan puolustusvalmiuden kehittamisestä Venäjän uhkaan vastaamiseksi. EUH ja komissio pyrkivät priorisoimaan työtä asettamalla jäsenmaille tavoitteita Euroopan suorituskykypuutteiden korjaamiseen ja laajoihin suorituskykytarpeisiin vastaamiseen niin kutsuttujen lippulaivahankkeiden kautta. Tiekartta jatkaa toimia Euroopan puolustusteollisuuden vahvistamiseksi sekä liittää Ukrainan sotilaallisen tukemisen ja Ukrainan puolustusteollisen pohjan integroinnin Eurooppaan osaksi Euroopan puolustuskyvyn kehittämistä. Eurooppa-neuvosto on antanut päätelmät tiekartasta 23. – 24.10.2025 ja keskustelu jatkuu ulkoasiainneuvostossa puolustusministerikokoonpanossa 1.12.2025.

Tiekartan toimeenpanoa on tarkoitus seurata vuosittain Eurooppa-neuvostossa, jonka strategisen ohjauksen myötä puolustusministerien on tarkoitus edistää Euroopan puolustusvalmiutta konkreettisten hankkeiden ja aloitteiden kautta ulkoasiainneuvostossa ja Euroopan puolustusvirastossa.

Suomen kanta

Suomen kantoja EU:n puolustuksen valkoiseen kirjaan on muodostettu E-kirjeessä E 33/2025 vp, 29.4.2025. Suomen kantoja strategiseen kompassiin on määritelty tarkemmin UTP-kirjeessä (UTP 11/2020 vp) ja UTP jatkokirjeissä (UTPJ 8/2021 vp, UTPJ 20/2021 vp ja UTPJ 14/2022 vp).

Edellä olevia kantoja tarkennetaan Puolustusvalmius 2030 tiekartan osalta seuraavasti:

Suomi tukee tiekartan tavoitteita ja painottaa, että EU:n ja jäsenmaiden tulee tiekartan toimeenpanon kautta sitoutua Euroopan puolustuksen kehittämiseen Venäjän muodostamaan pitkäaikaiseen ja jatkuvaan uhkaan vastaamiseksi. Toimien lähtökohtana tulee olla yhteisesti jaettu uhkaymmärrys, jotta jäsenmaiden kyky käydä pitkäkestoista korkean intensiteetin sodankäyntiä saavutetaan.

Suomi yhtyy tiekartassa esitettyyn näkemykseen, että EU:n ja jäsenvaltioiden tulee ottaa enemmän vastuuta omasta turvallisuudestaan ja puolustuksestaan. Euroopan puolustus edellyttää pelotteen kehittämistä eurooppalaisten suorituskykyjen vahvistamisen kautta.

Suomi katsoo, että yhteistoimintakyvyn, puolustusteollisuuden valmiuden ja puolustuksen resilienssin kehittämiseen vaaditaan kansallisten puolustusmenositoumusten toimeenpanoa ja EU:n rahoitusvälineitä. Suomi painottaa, että EU:n jäsenmaiden tulee sitoutua puolustusmenojen kasvattamiseen lyhyellä ja pitkällä aikavälillä.

Suomi korostaa, että tiekartan toimeenpanossa keskeistä on tukea jäsenmaita EU:n rahoitusvälineillä puolustusmateriaalituotannon kasvattamisessa, kysynnän ohjaamisessa, sotilaallisen huoltovarmuuden vahvistamisessa, sotilaallisen liikkuvuuden kehittämisessä, rajat ylittävän tutkimus- ja kehittämistoimintojen edistämässä näihin kanavoituvan riittävän rahoituksen varmistamisella. Kriisitilanteisiin vastaamiseksi ja nopean toimeenpanon varmistamiseksi on tärkeää huomioida laaja-alaisesti eri rahoitusvaihtoehdot, mukaan lukien sekä nykyiseen että tulevaan monivuotiseen rahoituskehikseen liittyvät rahoitusmahdollisuudet.

Suomi katsoo, että Eurooppa-neuvoston antaman puolustusvalmiuden strategisen ohjauksen toimeenpanossa puolustusministereillä on keskeinen rooli konkreettisten suorituskykyhankkeiden, puolustusaloitteiden ja puolustuskykyä tukevan lainsäädännön tavoitteiden määrittelemisessä ja edistämässä sekä neuvostossa että Euroopan puolustusvirastossa.

Suomi pitää tarkoituksenmukaisena, että Euroopan puolustusvirasto laatii tiekartassa esitetyn uuden puolustusvalmiuden vuosiraportin, joka esitellään kunakin vuonna lokakuun Eurooppa-neuvostossa. Suomi pitää tärkeänä, että raportointityössä hyödynnetään jo olemassa olevia työlinjoja, kuten puolustuksen vuosittaista arviointia (CARD) ja Pysyvän rakenteellisen yhteistyön (PRY) kansalliset toimeenpanosuunnitelmiä. Suomi pitää tärkeänä, että raportti käsiteltäisiin Euroopan puolustusviraston johtokuntarakenteissa ennen sen jakamista Eurooppa-neuvostolle. Suomi painottaa, että puolustusministereillä on neuvostossa keskeinen rooli raportin toimeenpanon seuraamisessa Eurooppa-neuvoston työn tukemiseksi.

Suomi tukee EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vahvistamista maaliskuussa 2022 hyväksytyn strategisen kompassin mukaisesti. Suomi katsoo, että EU:n tulee kehittää omia kykyjään ehkäistä konflikteja, rakentaa rauhaa ja vahvistaa kansainvälistä turvallisuutta kokonaisvaltaisesti. Suomi tukee sotilaallisen ja siviilikriisinhallinnan sekä Euroopan rauhanrahaston hyödyntämistä Ukrainan ja muiden kumppanimaiden tukemisessa. Suomi korostaa tarvetta vahvistaa unionin kokonaisvaltaista varautumista mahdollisiin tuleviin kriiseihin ja hybridiuhkiin.

Sotilaalliset suorituskyvyt

Suomi katsoo, että tiekartan toimeenpanon priorisoitujen painopisteiden tulee olla EU:n itäreunassa ja toimien tulisi olla koordinoituja ja yhteensopivia Naton kanssa. Suomi pitää tärkeänä, että suorituskykyjen kehittämistä määritellään jäsenvaltioiden tarpeiden lähtökohdista. On keskeistä, että tiekartan toimeenpanossa jäsenmaat edistävät

suorituskykyhankkeita ja hankintoja asevoimiensa tarpeisiin vastaamiseksi eurooppalaista yhteistyötä vahvistaen.

Suomi tukee tiekartassa tunnistettujen lippulaivahankkeiden edistämistä: Euroopan itäreunan puolustuksen vahvistaminen (Eastern Flank Watch), droonitorjuntakyky, ilmapuolustus sekä avaruuspuolustus. Samalla Suomi pitää keskeisenä edistää aiemmin sovittuja priorisoituja suorituskykyalueita, kuten maataistelukyky, merellinen ulottuvuus, sotilaallinen liikkuvuus sekä strategiset mahdollistajat, erityisesti avaruus ja kvanttiteknologia.

Suomi pitää niin sanottua johtovaltiomallia tarkoituksenmukaisena toimintatapana suurten yhteiseurooppalaisten lippulaivahankkeiden toimeenpanemiseksi, mutta painottaa, että toimintamallia tulee selventää jäsenmaiden vetovastuiden osalta. Maataistelukyvyn osalta Suomi tarkastelee mahdollista johtovaltioroolia yhdessä kumppanien kanssa.

Suomi katsoo, että itäisen sivustan vahvistamisen toimissa ja hankkeissa tulee ottaa huomioon Natossa tehtävä työ sekä keskittyä hankkeiden nopeaan toteuttamiseen ja suorituskykyjen käyttöönottoon. Itäisen sivustan puolustuksen vahvistaminen on Suomelle prioriteetti muun muassa EDIP-ohjelman suuren kokoluokan ylikansallisten yhteishankkeiden (EDPCI-hankkeet, European Defence Projects of Common Interest) toimeenpanossa.

Suomi korostaa, että itäisen sivustan puolustusta koskeva kokonaisuus on laaja, ja droonien sekä liikkeen estämisen lisäksi tulee ottaa huomioon laaja joukko muita tarvittavia suorituskykyjä. Suomi pitää keskeisenä, että itäisen reunan puolustuksen vahvistaminen, droonipuolustusaloite sekä ilmapuolustuksen vahvistaminen toteutetaan mahdollisimman toisiaan täydentäen. Suomi katsoo, että rahoitusta voisi kohdistaa myös olemassa olevien suorituskykyjen tuotannon ja hankintojen skaalaamiseen.

Suomi katsoo, että tiekartassa esitetyt aikataulut ja tavoitteet eurooppalaisista yhteishankinnoista ovat tarpeellisia, mutta jäsenmaiden puolustuksen suunnittelun toimeenpanon näkökulmasta haastavia. Suomi tukee kuitenkin vahvasti suorituskykyhankkeiden ja hankintojen kiirehtimistä Euroopan puolustuksen vahvistamiseksi.

Puolustusteollisuus

Suomi painottaa vahvaa eurooppalaista puolustusteollisuutta Euroopan puolustuksen vastuunkannon edellytyksenä huomioiden käynnissä oleva transatlanttisen puolustuksen taakanjaon muutos. Suomi tukee esityksiä Euroopan puolustusteollisuuden kilpailukyvyyn kehittämiseksi painottaen erityisesti tutkimus- ja kehittämistoimia, Pk-yritysten roolia sekä Euroopan innovointikyvyyn kehittämistä.

Suomi katsoo, että komission tavoitteet puolustussektorin sisämarkkinoiden vahvistamiseksi ovat oikeasuuntaisia. Sisämarkkinoita tulisi ensisijaisesti vahvistaa avaamalla eurooppalaisia toimitusketjuja, vähentämällä yritysten hallinnollista taakkaa, sujuvoittamalla entisestään unionin sisäisiä puolustustarvikkeiden siirtoja ja nopeuttamalla hankintoja varmistamalla kuitenkin yritysten tasapuoliset osallistumismahdollisuudet hanketasolla.

Suomi pitää myönteisenä, että komissio kiinnittää huomioita puolustusosalalle kriittisten raaka-aineiden saatavuuden parantamiseen.

Suomi painottaa, että komission ehdotus monitoroida teollisuuden vahvistamista priorisoiduilla suorituskykyalueilla ei ole sitova ja kiinnittää huomiota tähän liittyviin herkkyyksiin.

Ukrainan tukeminen

Suomi tukee työtä EU:ssa Ukrainan turvallisuusjärjestelyjen vahvistamiseksi. Suomi tukee tiekartassa esitettyjä toimia, joilla vahvistetaan EU:n sitoutumista Ukrainan turvallisuuteen pitkällä aikavälillä.

Hallitusohjelman mukaisesti Suomi sitoutuu voimakkaasti tukemaan Ukrainaa ja sen jälleerakentamista ja on avoin erilaisille rahoitusratkaisuille Ukrainan tukemiseksi. (E 73/2025 vp)

Suomi suhtautuu rakentavasti pyrkimyksiin käyttää Venäjän keskuspankin pysäytettyjä varoja Ukrainan tukemiseksi. Ensisijaisena vaihtoehtona Suomi kannattaa ja edistää mal- leja, joissa varojen käyttö sidotaan Venäjän korvausvelvoitteen täyttämiseen. (UTPJ 23/2025 vp.)

Pääasiallinen sisältö

Valkoisen kirjan toimeenpanoon keskittyvä komission ja EU:n ulkosuhdehallinnon yhteinen tiedonanto Rauhan säilyttäminen – Puolustusvalmiuden tiekartta 2030 julkaistiin 16.10.2025 (*JOIN/2025/ 27 final*). Instituutiot saivat toimeksiannon tiekartan laatimiseksi kesäkuun 2025 Eurooppa-neuvostosta puolustuksen Valkoista kirjaa seuranneissa päätelmissä. Tiekartassa tuodaan yhteen ja pyritään konkretisoimaan tavoittein ja aikatauluin Euroopan puolustusvalmiuden kehittämistä Venäjän uhkaan vastaamiseksi. EU:n ulkosuhdehallinto (EUH) ja komissio pyrkivät priorisoimaan työtä asettamalla jäsenmaille tavoitteita Euroopan suorituskykypuutteiden korjaamiseen ja laajoihin suorituskykytarpeisiin vastaamiseen niin kutsuttujen lippulaivahankkeiden kautta. Tiekartta jatkaa toimia Euroopan puolustusteollisuuden vahvistamiseksi sekä liittää Ukrainan sotilaallisen tukemisen ja Ukrainan puolustusteollisen pohjan integroinnin Eurooppaan vahvasti osaksi Euroopan puolustuskyvyn kehittämistä.

Tiekartta tunnistaa jatkuvasti muuttuvan turvallisuusympäristön, jota määrittää Venäjän hyökkäyssota Ukrainassa sekä Venäjän vakava uhka Euroopalle ennustettavissa olevan tulevaisuuden ajan. Samaan aikaan tiekartta kuitenkin painottaa 360 asteen uhkamaisemaan vastaamista huomioiden myös Gazan ja Lähi-idän tilanteet sekä käynnissä olevat konfliktit Afrikassa ja kasvavat jännitteet Aasiasta arktiselle. Rauhan ylläpitämiseksi tiekartta esittää Euroopan pelotteen ja puolustuksen sekä sotilaallisten suorituskykyjen vahvistamista tulevaisuuden sodankäyntiä varten. Ukrainan sotilaallinen tukeminen on keskeinen osa tiekartan tavoitteita maan ollessa Euroopan puolustuksen ensimmäinen linja. Tiekartta kiirehtii jäsenmaita ryhtymään toimiin puolustuksen vahvistamiseksi yhteistoimintakyvyn ja yhteisen kehittämisen lähtökohdista. EU:n ja sen jäsenmaiden tulee kyetä itsenäiseen toimintaan sekä ottamaan vastuuta omasta puolustuksesta ilman liiallista riippuvuutta muihin. Samaan aikaan tiekartassa painotetaan yhteistyötä ja EU:n kumppanuutta Naton kanssa ja eurooppalaista vastuunkantoa transatlanttisessa taakanjaossa. Instituutiot korostavat EU-Nato-yhteistyötä tiekartan läpileikkaavana teemana.

Tiekartassa tunnistetaan Euroopassa tehty käännös ja merkittävät panostukset puolustukseen vuosikymmenien ali-investointien jälkeen. Vuoden 2024 aikana puolustusinvestoinnit kasvoivat 42 %. Naton kesäkuun 2025 huippukokouksessa tehdyt päätökset puolustusmenojen suhteen ovat avainasemassa lisäten puolustusmenoja 288 miljardilla eurolla vuoteen 2035 mennessä. Tiekartta alleviivaa jäsenmaiden vastuuta kansallisesta turvallisuudesta ja puolustuksesta, mutta korostaa tarvetta yhteiseurooppalaisille toimille: investoidaan enemmän, investoidaan yhdessä ja investoidaan eurooppalaisesti.

Jäsenmaat ovat vuoden 2025 aikana käytyjen keskustelujen myötä tunnistaneet keskeisiksi kehitettäväksi kokonaisuuksiksi ilma- ja ohjuspuolustuksen, tykistöjärjestelmät, ohjus- ja ammustuotannon, droonit ja droonien torjuntakyvyn, sotilaallisen liikkuvuuden,

kyberpuolustuksen, tekoälyn ja elektronisen sodankäynnin, strategiset mahdollistajat, maataistelukyvyyn ja meripuolustuksen. Instituutioiden mukaan suorituskykyjen kehittämisen edellyttää priorisointia huomioiden Naton tavoitteet ja Ukrainan tarpeet. Keskeiseksi toimintamalliksi esitetään niin sanottuja jäsenmaiden muodostamia suorituskykykoalitioita, joiden työtä koordinoisivat yksi tai useampi jäsenmaa EU-instituutioiden tukieissa työtä. SAFE-välineen käyttö korostuu ja uutta rahoitusta nykyiselle monivuotiselle rahoituskaudelle ei tiekartassa esitetä. Puolustusvalmiuden rakentamista seurattaisiin vuosittain Eurooppa-neuvostossa uuden puolustusvalmiuden vuosiraportin pohjalta.

Euroopan puolustusvalmiuden priorisoitavaksi lippulaivahankkeiksi esitetään eurooppalaista droonialoitetta (European Drone Defence Initiative), itäisen reunan puolustuksen kokonaisuutta (Eastern Flank Watch, EFW), ilma- ja ohjuspuolustusta (Air Defence Shield) sekä avaruuspuolustusta (Defence Space Shield).

Droonipuolustusaloitteessa tavoitteena on koko Euroopan puolustuksen kehittäminen 360 asteen lähestymistavan ja monikerroksisen torjuntakyvyn lähtökohdista havaitsemis-, seuranta- sekä tuhoamiskyvyn, ml. pitkän syvävaikutuskyky lähtöalustoihin, kautta. Opeja kehoitetaan hakemaan Ukrainasta innovaatioiden ja droonien torjuntakyvyn ekosysteemien rakentamiseksi. Kokonaisuus liitetään myös Ukraina yhteistyöhön niin sanotun drooniliittouman puitteissa. Droonitorjuntakyky on keskeinen osa Euroopan itäisen reunan puolustuksen vahvistamista (EFW-hanke), jonka tulisi integroida ilma- ja ohjuspuolustus sekä droonitorjuntakyky laajemmin osaksi maapuolustuskykyä sekä merellistä toimintakykyä Itämereltä Mustallemerelle. EFW-hankkeen tavoitteet liitettäisiin täysimääräisesti Naton tavoitteisiin ja se täydentäisi liittokunnan operatiivista toimintaa. Molempien aloitteiden osalta esitetään aloittamista 2026 alussa ja droonialoitteen osalta täyttä toimintaa vuoden 2027 loppuun mennessä. EFW-hankkeen osalta esitetään täyttä toimintaa vuoden 2028 aikana.

Ilma- ja ohjuspuolustuksen osalta instituutiot esittävät tavoitteeksi integroidun ja monikerroksisen järjestelmän kehittämistä, joka olisi täysin yhteen sopiva Naton komento- ja johtamisjärjestelyiden kanssa. Tavoitteena olisi vähentää jäsenmaiden asevoimien riippuvuuksia sekä tukea liittolaisia saavuttamaan Natossa asetettuja suorituskykytavoitteita. Instituutiot esittävät, että kokonaisuus priorisoitaisiin vuoden 2026 kuluessa Euroopan puolustusrahaston (EDF) ja Euroopan puolustusteollisen ohjelman (EDIP) toiminnoissa. Avaruuspuolustuksen osalta tavoitteena on vahvistaa jäsenmaiden suorituskykyä sekä varmistaa avaruusjärjestelmien ja -palveluiden suojaus ja resilienssi. Kokonaisuudessa hyödynnetään olemassa olevia kaksoiskäyttöohjelmia, kuten Galileo, EOGS sekä IRIS2. Keskiössä olisi avaruustilannekuvan, häiriöiden torjuntakyvyn sekä avaruusoperaatioiden ja -palveluiden kehittäminen Euroopan suorituskykyvajeiden osalta. Myös tässä esitetään vastaavasti priorisointia kokonaisuudelle ja rahoitusta olemassa olevista ohjelmista sekä T&K-rahoitusta tulevasta MFF:stä.

Tiekartassa alleviivataan vahvaa Euroopan puolustuksen teknologista ja teollista perustaa (European Defence Technological and Industrial Base, EDTIB) Euroopan puolustuksen vahvistamisen edellytyksenä. Kilpailukyvyyn kehittäminen, panostaminen T&K-toimiin, Pk-yritysten rooli ja Euroopan innovointikyky ovat keskeisiä toimia. Esitetään puolustustarvikkeiden sisämarkkinan edistämistä erinäisin toimin. Pyrkimyksenä on koko tuotantoketjun vahvistaminen läpi Euroopan. Instituutiot esittelevät valkoisessa kirjassa mainitun innovaatioita koskevan European Defence Transformation -tiekartan marraskuun 2025 loppuun mennessä. Jatketaan sääntelyn yksinkertaistamisen toimia puolustusvalmiuden mahdollistamiseksi. Esitettyjen suorituskykykoalitioiden osalta kannustetaan yhteistyöhön teollisuuden kanssa. Lisäksi kiinnitetään huomioita puolustusalalle kriittisten raaka-

aineiden saatavuuden parantamiseen ja ehdotetaan, että puolustusteollisuuden toimitusketjujen vahvistamista voitaisiin rahoittaa tältä osin.

Sotilaallisen liikkuvuuden osalta uusia esityksiä ei tehdä, vaan todetaan tulevan tiedossa olleen nk. sotilaallisen liikkuvuuden paketin julkaisu marraskuussa keskittyen pullonkaulojen, liikenneinfran ja kuljetuskapasiteetin vahvistamiseksi. Euroopan itäistä reunaa painotetaan kokonaisuudessa. Rahoituksen osalta instituutiot esittävät kuitenkin uutta sotilaallisen liikkuvuuden ikkunaa nykyiseen CEF-rahoitukseen v. 2027 aikana.

Ukrainan puolustuskyvyn kasvattaminen on tiekartan mukaan Euroopan turvallisuudelle ensisijaisen tärkeä kysymys, johon tiekartan osa-alueiden tulee myös vastata. Tiekartassa vahvistetaan EU:n sitoutuminen Ukrainan turvallisuusjärjestelyihin pitkällä aikavälillä oikeudellisten järjestelyjen, ennustettavan monivuotisen rahoituksen ja sotilaallisen tuen, puolustusteollisen integraation sekä Ukrainan EU-jäsenyyden ja jälleenrakennuksen kautta. Keskeisenä elementtinä kokonaisuudessa on niin sanottu sotakorvauslaina, jossa takuuna hyödynnettäisiin Venäjältä Eurooppaan jäädytettyjä varoja. Jäsenmaita kannustetaan huomioimaan Ukraina SAFE- ja EDIP-välineiden toimeenpanossa. Vuoden 2026 alkupuoliskolla voidaan odottaa uutta EU-aloitetta Ukrainan sotilaalliseksi tukemiseksi riippuen siitä, miten olemassa olevia välineitä saadaan toimeenpantua. Ukrainatukea seurattaisiin niin ikään uudessa puolustusvalmiusraportoinnissa.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Kunkin tiekarttaan sisältyvän ehdotuksen oikeusperustaa arvioidaan niitä koskevissa erillisissä kirjelmissä tai selvityksissä.

Käsittely Euroopan parlamentissa

Kansallinen valmistelu

EU-11 puolustusjaoston käsittely 14.11.-17.11.2025

EU-ministerivaliokunta 21.11.2025

Eduskuntakäsittely

Eduskunta on saanut valtioneuvoston selvityksen E 33/2025 vp 29.4.2025.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Taloudelliset vaikutukset

Komission ja EU:n ulkosuhdehallinnon yhteisellä tiedonannolla Rauhan säilyttäminen – Puolustusvalmiuden tiekartta 2030 ei ole suoria taloudellisia vaikutuksia.

Komission mahdollisiin tuleviin ehdotuksiin määritellään kannat erillisissä selvityksissä ja EU:n monivuotista rahoituskehystä 2028–2034 koskevat Suomen kannat muodostetaan osana rahoituskehukseen liittyvää kannanmuodostusta.

Asiakirjat

Rauhan säilyttäminen – Puolustusvalmiuden tiekartta 2030, JOIN/2025/ 27 final

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Ilmari Uljas PLM, ilmari.uljas@gov.fi / 0295 140 039
Eemeli Heikkilä PLM, eemeli.heikkila@gov.fi
Jarkko Sirkkanen PLM, jarkko.sirkkanen@gov.fi
Niklas Backlund PLM, niklas.backlund@gov.fi
Anna Kemppi VNEUS, anna.kemppi@gov.fi
Katja Koskela UM, katja.koskela@gov.fi
Toni Tiala VM, toni.tiala@gov.fi

VAHVA-tunnus

EU/526/2025

Liitteet Napsauta tähän ja kirjoita liitteet

Viite Napsauta tähän ja kirjoita viite